ଯୋଏଲର ପୁସ୍ତକ ଏବଂ ଲାଓଡିସିୟ ସପ୍ତମ-ଦିନ ଆଡଭେଣ୍ଟିଷ୍ଟ କଲିସିୟା - ସଂଖ୍ୟା ଚାଳିଶି

Jeff Pippenger
2026-02-03

ସଂଖ୍ୟା ଚାଳିଶି

ପିତର ପ୍ରତୀକାତ୍ମକ ଭାବରେ ତୃତୀୟ ଘଣ୍ଟାରେ କୈସରିୟା ଫିଲିପ୍ପୀରେ ଥିଲେ, କୈସରିୟା ମାରିଟିମା ଓ ନବମ ଘଣ୍ଟା ପଥରେ ଯାଉଥିବାବେଳେ। ମାଥିଉ ଓ ମାର୍କଙ୍କ ଅନୁସାରେ, ଛଅ ଦିନ ପରେ, ପିତର, ଯାକୁବ ଓ ଯୋହନ ରୂପାନ୍ତର ପର୍ବତରେ ଥିଲେ। ଲୂକ କହନ୍ତି ଆଠ ଦିନ, ପାନିଅମ୍ ଓ ପର୍ବତ ମଧ୍ୟରେ। ନରକର ଦ୍ୱାରମାନଙ୍କଠାରୁ, କୈସରିୟା ଫିଲିପ୍ପୀରେ, କ୍ରୁଶର ମୃତ୍ୟୁ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ, ମାର୍ଗମଧ୍ୟରେ ରୂପାନ୍ତର ପର୍ବତରେ ଗୋଟିଏ ବିରାମ ସହିତ। ପାନିଅମ୍ ଠାରୁ ରବିବାର ଆଇନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତିନୋଟି ପଦକ୍ଷେପ। ଆରମ୍ଭରେ କୈସରିୟା, ମଝିରେ ପର୍ବତ, ଏବଂ ଶେଷରେ କୈସରିୟା। ଆରମ୍ଭରେ ନରକ, ଶେଷରେ ମୃତ୍ୟୁ, ଏବଂ ମଝିରେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ମହିମା। ନରକର ଦ୍ୱାରମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ ଏକ ଆଲଫା ବିଦ୍ରୋହ ଏବଂ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ପୁତ୍ରଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ ଏକ ଓମେଗା ବିଦ୍ରୋହ।

କୈସରିୟା ଫିଲିପ୍ପୀ ହେଉଛି ଭିତ୍ତି, କାରଣ ସେଠାରେ ହିଁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ସେହି ଶିଳାକୁ ଚିହ୍ନିତ କରିଥିଲେ, ଯାହା ଉପରେ ସେ ନିଜ ମଣ୍ଡଳୀକୁ ନିର୍ମାଣ କରିବେ। ରୂପାନ୍ତରଣ ପର୍ବତ ହେଉଛି ଦ୍ୱିତୀୟ ପଦକ୍ଷେପ, ଯେଉଁଠାରେ ମନ୍ଦିର ସମାପ୍ତ ହୁଏ ଏବଂ ଶିରୋଶିଳା ସ୍ଥାପିତ ହୁଏ। ଏହା ପରେ କ୍ରୁଶରେ ନ୍ୟାୟର ତୃତୀୟ ପଦକ୍ଷେପ ଆସିଥିଲା।

> ସେ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, "ମୁଁ ତୁମମାନଙ୍କୁ ସତ୍ୟ କହୁଛି, ଏଠାରେ ଦଣ୍ଡାୟମାନ ଥିବାମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେହି କେହି ଅଛନ୍ତି, ଯେମାନେ ଶକ୍ତିସହିତ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ରାଜ୍ୟ ଆସୁଥିବା ଦେଖିବା ପୂର୍ବରୁ କୌଣସି ପ୍ରକାରେ ମୃତ୍ୟୁର ସ୍ୱାଦ ଆସ୍ୱାଦନ କରିବେ ନାହିଁ।" ଛଅ ଦିନ ପରେ ଯୀଶୁ ପିତର, ଯାକୁବ ଓ ଯୋହନଙ୍କୁ ସହିତ ନେଇ, ସେମାନଙ୍କୁ ଏକ ଉଚ୍ଚ ପର୍ବତକୁ ପୃଥକ୍ ଭାବେ ଉଠାଇ ନେଲେ; ଏବଂ ସେ ସେମାନଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ରୂପାନ୍ତରିତ ହେଲେ। ତାଙ୍କର ବସ୍ତ୍ର ଦୀପ୍ତିମୟ ହୋଇ, ହିମ ପରି ଅତ୍ୟନ୍ତ ଧଳା ହେଲା; ପୃଥିବୀରେ କୌଣସି ଧୋବି ସେପରି ଧଳା କରିପାରେ ନାହିଁ। ଏବଂ ଏଲିୟା ମୋଶାଙ୍କ ସହିତ ସେମାନଙ୍କୁ ପ୍ରକାଶିତ ହେଲେ; ଏବଂ ସେମାନେ ଯୀଶୁଙ୍କ ସହିତ କଥାବାର୍ତ୍ତା କରୁଥିଲେ।
>
> ତାହାପରେ ପିତର ଯୀଶୁଙ୍କୁ ଉତ୍ତର ଦେଇ କହିଲେ, ଗୁରୁଦେବ, ଆମ ପାଇଁ ଏଠାରେ ରହିବା ଭଲ; ଏବଂ ଆସନ୍ତୁ, ଆମେ ତିନୋଟି ତମ୍ବୁ ତିଆରି କରିବା; ଗୋଟିଏ ତୁମ ପାଇଁ, ଗୋଟିଏ ମୋଶାଙ୍କ ପାଇଁ, ଏବଂ ଗୋଟିଏ ଏଲିୟଙ୍କ ପାଇଁ।
>
> କାରଣ ସେ କ'ଣ କହିବେ ତାହା ଜାଣୁନଥିଲେ; କାରଣ ସେମାନେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଭୀତ ହୋଇଥିଲେ। ଏବଂ ଗୋଟିଏ ମେଘ ଆସି ସେମାନଙ୍କୁ ଆବରଣ କଲା; ଏବଂ ସେହି ମେଘରୁ ଗୋଟିଏ ସ୍ୱର ବାହାରି ଆସି କହିଲା, ଏହା ମୋର ପ୍ରିୟ ପୁତ୍ର; ତାଙ୍କ କଥା ଶୁଣ। ଏବଂ ହଠାତ୍, ସେମାନେ ଚାରିପଟେ ଚାହିଁଦେଖିଲେବେଳେ, ଯୀଶୁଙ୍କୁ ଛାଡ଼ି ଆଉ କାହାକୁଣି ସେମାନଙ୍କ ସହିତ ଦେଖିଲେ ନାହିଁ। ଏବଂ ସେମାନେ ପର୍ବତରୁ ନମିଆସୁଥିବା ବେଳେ, ମନୁଷ୍ୟପୁତ୍ର ମୃତମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ପୁନରୁତ୍ଥିତ ହେଉ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେମାନେ ଯାହା ଦେଖିଥିଲେ, ତାହା କାହାକୁଣି କହିବେ ନାହିଁ ବୋଲି ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ଆଜ୍ଞା ଦେଲେ। ଏବଂ ସେମାନେ ସେହି କଥାକୁ ନିଜମାନଙ୍କ ମନରେ ରଖିଲେ, ମୃତମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ପୁନରୁତ୍ଥାନର ଅର୍ଥ କ'ଣ ହୋଇପାରେ ବୋଲି ପରସ୍ପର ଆଲୋଚନା କରୁଥିଲେ। ମାର୍କ ୨:1–10.

ପର୍ବତରେ ପିତର ମୋଶା, ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଓ ଏଲିୟାଙ୍କ ପାଇଁ ଗୋଟିଏ ମଣ୍ଡପ ନିର୍ମାଣ କରିବାକୁ ପ୍ରସ୍ତାବ କରେ।

> "ମୋଶେ ମୃତ୍ୟୁ ର ମାଧ ମରେ ଯାଇଥିଲେ, କିନ୍ତୁ ତାଙ୍କ ଦେହରେ ପଚନ ଦେଖାଯିବା ପୂର୍ବରୁ ମିଖାଏଲ ଅବତରଣ କରି ତାଙ୍କ ୁ ଜୀବନ ଦେଇଥିଲେ। ଶୟତାନ ସେହି ଦେହକୁ ନିଜର ବୋଲି ଦାବି କରି ଧରି ରଖିବାକୁ ଚେଷ୍ଟ । କଲା; କିନ୍ତୁ ମିଖାଏଲ ମୋଶେଙ୍କ ୁ ପୁନରୁତ୍ଥ ିତ କରି ସ୍ୱ ର୍ଗକୁ ନେଇଗଲେ। ଶୟତାନ ଈଶ୍ୱ ରଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧ ରେ ତୀବ୍ର କଟୁକଥା କହି, ନିଜ ଶିକାରକୁ ତାଙ୍କ ହାତରୁ କାଢ଼ି ନିଆଯିବାକୁ ଅନୁମତି ଦେଇଥିବା ପାଇଁ ତାଙ୍କ ୁ ଅନ୍ୟ ।ୟୀ ବୋଲି ଅଭିଯୋଗ

> କଲା; କିନ୍ତୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ନିଜ ପ୍ରତିପକ୍ଷକୁ ଭର୍ତ୍ସନା କରିନଥିଲେ, ଯଦ୍ୟପି ତାହାର ପ୍ରଲୋଭନର କାରଣରେ ହିଁ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ସେବକ ପତିତ ହୋଇଥିଲେ। ସେ ନମ୍ରତାର ସହିତ ତାହାକୁ ନିଜ ପିତାଙ୍କ ନିକଟକୁ ସୂଚିତ କରି କହିଲେ, 'ପ୍ରଭୁ ତୋତେ ତିରସ୍କାର କରୁନ୍ତୁ।'"

> "ଯୀଶୁ ତାଙ୍କ ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ କହିଥିଲେ ଯେ, ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ତାଙ୍କ ସହିତ ଦଣ୍ଡାୟମାନ କେତେକ ଲୋକ ଅଛନ୍ତି, ଯେମାନେ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ରାଜ୍ୟକୁ ଶକ୍ତିସହ ଆସୁଥିବା ଦେଖିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମୃତ୍ୟୁର ସ୍ୱାଦ ଗ୍ରହଣ କରିବେ ନାହିଁ। ରୂପାନ୍ତର ପର୍ବତରେ ଏହି ପ୍ରତିଜ୍ଞା ପୂର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଥିଲା। ସେଠାରେ ଯୀଶୁଙ୍କ ମୁଖମଣ୍ଡଳ ପରିବର୍ତ୍ତିତ ହୋଇ ସୂର୍ଯ୍ୟପରି ଦୀପ୍ତିମାନ ହେଲା। ତାଙ୍କ ବସ୍ତ୍ର ଧଳା ଓ ଦ୍ୟୁତିମୟ ଥିଲା। ମୂଶା ସେଠାରେ ଉପସ୍ଥିତ ଥିଲେ, ଯୀଶୁଙ୍କ ଦ୍ୱିତୀୟ ଆଗମନ ସମୟରେ ଯେମାନେ ମୃତମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଉତ୍ଥିତ ହେବେ, ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରିବା ପାଇଁ। ଏବଂ ଏଲୀୟ, ଯିଏ ମୃତ୍ୟୁ ଦେଖିବା ବିନା ସ୍ଥାନାନ୍ତରିତ ହୋଇଥିଲେ, ସେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଦ୍ୱିତୀୟ ଆଗମନରେ ଯେମାନେ ଅମରତା ପାଇଁ ପରିବର୍ତ୍ତିତ ହେବେ ଏବଂ ମୃତ୍ୟୁ ନ ଦେଖି ସ୍ୱର୍ଗକୁ ସ୍ଥାନାନ୍ତରିତ ହେବେ, ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କଲେ। ଶିଷ୍ୟମାନେ ଯୀଶୁଙ୍କ ଉତ୍କୃଷ୍ଟ ମହିମା ଓ ସେମାନଙ୍କୁ ଆଚ୍ଛାଦନ କରିଥିବା ମେଘକୁ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ଓ ଭୟସହ ଦେଖିଲେ, ଏବଂ ଭୟଙ୍କର ମହିମାରେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ସ୍ୱର ଶୁଣିଲେ, ଯେ କହୁଥିଲା, 'ଏହା ମୋର ପ୍ରିୟ ପୁତ୍ର; ତାଙ୍କ କଥା ଶୁଣ।'" Early Writings, 164.

ରୂପାନ୍ତରଣ ପର୍ବତ ତିନୋଟି ତମ୍ବୁକୁ ସ୍ପଷ୍ଟ କରେ। ପ୍ରାଚୀନ ଇସ୍ରାଏଲର ଆରମ୍ଭକାଳରେ ମୋଶାଙ୍କର ତମ୍ବୁ, ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କର ଅବତାରଧାରଣ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ ତାଙ୍କର ତମ୍ବୁ, ଏବଂ ଏଲିୟାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ ସେହି ତମ୍ବୁ, ଯାହା ହେଲେ ଏକ ଶତ ଚୁଆଳିଶ ହଜାର। ଏକ ଶତ ଚୁଆଳିଶ ହଜାର ସେମାନେ, ଯେମାନେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଦ୍ୱିତୀୟ ଆଗମନକୁ ଦେଖିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମୃତ୍ୟୁର ସ୍ୱାଦ ଆସ୍ୱାଦନ କରନ୍ତି ନାହିଁ। ଏହି ପର୍ବତ ସେହି ବିନ୍ଦୁକୁ ଚିହ୍ନିତ କରୁଛି, ଯେଉଁଠାରେ ଏକ ଶତ ଚୁଆଳିଶ ହଜାରଙ୍କ ଉପରେ ମୋହର ଅଙ୍କିତ କରାଯାଏ।

ଏକ ଶତ ଚୁଆଳିଶ ହଜାରଙ୍କର ତମ୍ବୁ ପ୍ରତିରୂପୀ ତମ୍ବୁ ପର୍ବରେ ସ୍ଥାପିତ ହୁଏ। ପର୍ବତ ସେମାନଙ୍କୁ ଚିହ୍ନିତ କରେ ଯେଉଁମାନେ ମୃତ୍ୟୁର ସ୍ୱାଦ ଗ୍ରହଣ କରନ୍ତି ନାହିଁ, ଏବଂ ଏହା ତିନି ଜଣ ସାକ୍ଷୀଙ୍କୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରେ ଯେ, ସେମାନେ ପର୍ବତରେ ଯେତେବେଳେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ମହିମା ଦେଖନ୍ତି, ସେହି ସମୟରେ ସେହିଟି ପ୍ରତିରୂପୀ ତମ୍ବୁ ପର୍ବ ଅଟେ।

ସେମାନେ ଏଲିୟାଙ୍କର ତମ୍ବୁରୂପେ ଉତ୍ଥାପିତ ହେଉଛନ୍ତି, ଯାହା 2023 ମସିହାରେ ପୁନର୍ବାର ଉପସ୍ଥାପିତ ହେବାକୁ ଆରମ୍ଭ ହେଲା, ଯେତେବେଳେ ମୋଶା ଓ ଏଲିୟା ଉଭୟେ ପୁନରୁତ୍ଥିତ ହେଲେ। ପ୍ରଥମେ ଭିତ୍ତି ସ୍ଥାପିତ ହେଲା; ଅର୍ଥାତ୍ ସେହି ଏକମାତ୍ର ଭିତ୍ତି, ଯାହା ସ୍ଥାପିତ ହୋଇପାରେ; ଏବଂ ସେହି ଭିତ୍ତି ହେଉଛନ୍ତି ଖ୍ରୀଷ୍ଟ, କୋଣାଶିଳା ଓ ଭିତ୍ତିଶିଳା। ତାହା ପରେ ଶିଖରଶିଳା ସ୍ଥାପିତ ହୁଏ, ଯାହା ରୂପାନ୍ତରଣ ପର୍ବତରେ ପ୍ରତିନିଧିତ ଏକ ଲକ୍ଷ ଚୁଆଳିଶ ହଜାରଙ୍କର ମୁଦ୍ରାଙ୍କନକୁ ସୂଚାଏ। ସେହି ପର୍ବତରେ ପିତର, ଯାକୁବ ଓ ଯୋହନ ସେମାନଙ୍କୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରନ୍ତି, ଯେମାନେ ପ୍ରକୃତରେ ମୃତ୍ୟୁର ସ୍ୱାଦ ଗ୍ରହଣ କରନ୍ତି ନାହିଁ। ପରେ ପିତର ଲେଖିଥିଲେ ଯେ, ଯାଜକମାନଙ୍କର ରାଜ୍ୟ ସେମାନେ, ଯେମାନେ ପ୍ରଭୁ ଉତ୍ତମ ବୋଲି ଆସ୍ୱାଦନ କରିଛନ୍ତି, ଏବଂ ଯେମାନେ ଏକ ଆତ୍ମିକ ଗୃହ ଥିଲେ। ସେମାନେ ଜୀବନର ଆସ୍ୱାଦନ କରିଥିଲେ; ତେଣୁ ସେମାନେ ମୃତ୍ୟୁର ସ୍ୱାଦ ଗ୍ରହଣ କରନ୍ତି ନାହିଁ।

> ଯଦି ତୁମେ ପ୍ରଭୁ କୃପାଳୁ ବୋଲି ଆସ୍ୱାଦ କରିଥାଅ। ସେହି ତାଙ୍କ ପାଖକୁ ଆସି, ଜୀବନ୍ତ ପାଷାଣଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆସୁଥିବା ପରି—ଯିନ୍ହାକୁ ମନୁଷ୍ୟମାନେ ନିଶ୍ଚୟ ଅସ୍ୱୀକାର କରିଛନ୍ତି, କିନ୍ତୁ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ନିକଟରେ ଚୟିତ ଏବଂ ମୂଲ୍ୟବାନ—ତୁମେମାନେ ମଧ୍ୟ ଜୀବନ୍ତ ପାଷାଣମାନଙ୍କ ପରି ଏକ ଆତ୍ମିକ ଗୃହରୂପେ ଗଢ଼ିଉଠୁଛ, ଏକ ପବିତ୍ର ଯାଜକମଣ୍ଡଳୀ ହେଉଛ, ଯେଣୁ ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ପାଖରେ ଗ୍ରାହ୍ୟ ଆତ୍ମିକ ବଳିଦାନ ଉତ୍ସର୍ଗ କରିବା। ଏହି କାରଣରୁ ଶାସ୍ତ୍ରରେ ମଧ୍ୟ ଏହା ଲିଖିତ ଅଛି, "ଦେଖ, ମୁଁ ସିଓନରେ ଏକ ପ୍ରଧାନ କୋଣାପାଷାଣ ସ୍ଥାପନ କରୁଛି, ଚୟିତ, ମୂଲ୍ୟବାନ; ଏବଂ ଯେ ତାଙ୍କୁ ବିଶ୍ୱାସ କରେ, ସେ କଦାପି ଲଜ୍ଜିତ ହେବ ନାହିଁ।" 1 Peter 2:3–6.

"ବିମୂଢ଼" ବୋଲି ଯେ ଶବ୍ଦଟିର ଅନୁବାଦ କରାଯାଇଛି, ତାହାର ଅର୍ଥ "ଲଜ୍ଜିତ ହେବା"। ଅବଶିଷ୍ଟ ସମ୍ପ୍ରଦାୟକୁ ପେତ୍ରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରାଯାଇଛି, ଏବଂ ସେମାନଙ୍କର ଆନନ୍ଦକୁ ସେମାନଙ୍କ ସହିତ ବିପରୀତ ଭାବରେ ରଖାଯାଇଛି, ଯେମାନେ ପରବର୍ତ୍ତୀ ବର୍ଷାର ସନ୍ଦେଶକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରିଥିଲେ। ଏକ ଲକ୍ଷ ଚୁଆଳିଶ ହଜାରଙ୍କ ଏକ ମୁଖ୍ୟ ସୂତ୍ର—କାରଣ ପେତ୍ରଙ୍କୁ ରାଜ୍ୟର "ଚାବିଗୁଡ଼ିକ" ଦିଆଯାଇଥିଲା—ହେଉଛି ସେହି "ମୁଖ୍ୟ କୋଣସ୍ଥ ପାଷାଣ" ଯାହା

ସିଓନରେ ସ୍ଥାପିତ ହୋଇଥିଲା। ସେହି ପାଷାଣ ଧର୍ମୀମାନଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟିରେ ଅଭୁତ, ଏବଂ ଏଫ୍ରାଇମର ମଦ୍ୟପମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଠୋକରର ପାଷାଣ।

> ଯେ ପାଥରକୁ ନିର୍ମାତାମାନେ ଅସ୍ୱୀକାର କରିଥିଲେ, ସେହି ପାଥର ହିଁ କୋଣର ମୁଖ୍ୟ ପାଥର ହୋଇଛି। ଏହା ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟ; ଏହା ଆମ ଚକ୍ଷୁରେ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟଜନକ। ଗୀତସଂହିତା 118:22, 23.

ଦ୍ରାକ୍ଷାବାଗର ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତର ଉପସମାହାରରେ ଯୀଶୁ ଏହି ପଦଗୁଡ଼ିକ ବିଷୟରେ ମତ ପ୍ରକାଶ କରିଥିଲେ।

> ଯୀଶୁ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, "ତୁମେ କି ଶାସ୍ତ୍ରରେ କେବେ ପଢ଼ିନାହାଁ, 'ଯେ ପଥରକୁ ଗୃହନିର୍ମାତାମାନେ ଅସ୍ୱୀକାର କଲେ, ସେହି ପଥରେ କୋଣର ପ୍ରଧାନ ଶିଳା ହୋଇଗଲା; ଏହା ପ୍ରଭୁଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟ, ଏବଂ ଏହା ଆମ ଚକ୍ଷୁରେ ଅଦ୍ଭୁତ'?" ଏହିକାରଣରୁ ମୁଁ ତୁମମାନଙ୍କୁ କହୁଛି, ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ରାଜ୍ୟ ତୁମମାନଙ୍କଠାରୁ ନେଇ ଏମିତି ଜାତିକୁ ଦିଆଯିବ ଯାହା ତାହାର ଫଳ ଉତ୍ପନ୍ନ କରିବ। ଏବଂ ଯେ କେହି ଏହି ପଥର ଉପରେ ପଡ଼ିବ ସେ ଭଙ୍ଗିଯିବ; କିନ୍ତୁ ଯାହାର ଉପରେ ଏହା ପଡ଼ିବ, ତାହାକୁ ଏହା ଗୁଡ଼ିଏ ପଡ଼ା କରିଦେବ। ମୁଖ୍ୟ ଯାଜକମାନେ ଓ ଫରିଶୀମାନେ ତାଙ୍କର ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତଗୁଡ଼ିକ ଶୁଣି ଜାଣିଲେ ଯେ ସେ ସେମାନଙ୍କ ବିଷୟରେ କହୁଥିଲେ। କିନ୍ତୁ ସେମାନେ ତାଙ୍କୁ ଧରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କଲାବେଳେ, ଲୋକସମୂହକୁ ଭୟ କଲେ, କାରଣ ଲୋକେ ତାଙ୍କୁ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବକ୍ତା ବୋଲି ମାନୁଥିଲେ। ମାଥିଉ 21:42–46.

ଯେ କେହି ଏହି ମୂଳଭୂତ ସନ୍ଦେଶକୁ ଗ୍ରହଣ କରେ, ସେ ଭଙ୍ଗିତ ହେବ; କାରଣ ଶିଳା ହେଉଛନ୍ତି ଖ୍ରୀଷ୍ଟ, ଏବଂ ସୁସମାଚାରର କାର୍ଯ୍ୟ ହେଉଛି ମନୁଷ୍ୟକୁ ଧୂଳିରେ ନମ୍ର କରିଦେବା।

> "ବିଶ୍ୱାସଦ୍ୱାରା ଧର୍ମୀକରଣ କ'ଣ? ଏହା ହେଉଛି ମନୁଷ୍ୟର ମହିମାକୁ ଧୂଳିରେ ମିଶାଇ ଦେବା ଏବଂ ମନୁଷ୍ୟ ପାଇଁ ସେହି କାମ କରିବା, ଯାହା ସେ ନିଜ ପାଇଁ କରିବାର ଶକ୍ତିରେ ନାହିଁ, ଏମିତି ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟ। ଯେତେବେଳେ ମନୁଷ୍ୟମାନେ ନିଜମାନଙ୍କର ସ୍ୱୟଂ କିଛି ନୁହେଁ ବୋଲି ଦେଖନ୍ତି, ସେତେବେଳେ ସେମାନେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଧର୍ମିକତାରେ ପରିଧାନିତ ହେବା ପାଇଁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୁଅନ୍ତି। ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ ସାରାଦିନ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ସ୍ତୁତି ଓ ମହିମା କରିବା ଆରମ୍ଭ କରନ୍ତି, ସେତେବେଳେ ଦର୍ଶନ କରି କରି ସେମାନେ ସେହି ଏକେ ଛବିରେ ପରିବର୍ତ୍ତିତ ହେଉଛନ୍ତି। ପୁନର୍ଜନ୍ମ କ'ଣ? ଏହା ହେଉଛି ମନୁଷ୍ୟଙ୍କୁ ତାହାର ନିଜ ସତ୍ୟ ସ୍ୱଭାବ ପ୍ରକାଶ କରିବା, ଯେ ସେ ନିଜେ ନିଜରେ ନିର୍ମୂଲ୍ୟ।" Manuscript Releases, volume 20, 117.

ଯେ କେହି ଭିତ୍ତିପ୍ରସ୍ତରକୁ ଅସ୍ୱୀକାର କରେ, ସେ ନିଶ୍ଚୟ ଧ୍ୱଂସ ହୁଏ; ଯେପରି ପ୍ରାଚୀନ ଇସ୍ରାଏଲର କ୍ଷେତ୍ରରେ ଦ୍ରାକ୍ଷାକ୍ଷେତ୍ରର ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ ଉପରେ ଯୀଶୁଙ୍କ ପ୍ରୟୋଗର ପୂରଣରେ ଘଟିଥିଲା। ଯିହୂଦୀମାନେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କୁ ଅସ୍ୱୀକାର କଲେ; ସେମାନେ ମୋଶାଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଅସ୍ୱୀକାର କଲେ, କାରଣ ଯଦି ସେମାନେ ମୋଶାଙ୍କୁ ବିଶ୍ୱାସ କରିଥାନ୍ତେ, ତେବେ ସେମାନେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ବିଶ୍ୱାସ କରିଥାନ୍ତେ। ସେମାନେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ବ୍ୟବସ୍ଥାକୁ ଅସ୍ୱୀକାର କରି, ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କ ଆଜ୍ଞାକୁ ଶିକ୍ଷାରୂପେ ଉପଦେଶ ଦେଲେ। ଖ୍ରୀଷ୍ଟ, ମୋଶା ଏବଂ ବ୍ୟବସ୍ଥା—ଏ ସବୁ ଭିତ୍ତିର ପ୍ରତୀକ, ଏବଂ ରାଖାଯାଇପାରୁଥିବା ଏକମାତ୍ର ଭିତ୍ତି ହେଲେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ; କିନ୍ତୁ ଭିତ୍ତିରୂପେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଅନେକ ପ୍ରତୀକ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ ହୋଇଛନ୍ତି। ମୋଶା ଓ ବ୍ୟବସ୍ଥା—ଉଭୟେ ଏହି ସତ୍ୟର ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ। ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ହିଁ ଏକମାତ୍ର ଭିତ୍ତି, କିନ୍ତୁ ଏହାର ଅର୍ଥ କେବଳ ଏତିକି ଯେ, ତାଙ୍କର ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମୟ ବାକ୍ୟରେ ଥିବା ଅନ୍ୟ ସମସ୍ତ ଭିତ୍ତିଗୁଡ଼ିକ ତାଙ୍କର ଚରିତ୍ରର କୌଣସି ନ କୌଣସି ପାର୍ଶ୍ୱର କେବଳ ପ୍ରତୀକମାତ୍ର।

> ଯେହେତୁ ଯେହିଁ ଭିତ୍ତି ସ୍ଥାପିତ ହୋଇଅଛି, ତାହା ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ; ଏହା ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଭିତ୍ତି କେହି ସ୍ଥାପନ କରିପାରେ ନାହିଁ। ୧ କରିନ୍ଥୀୟ 3:11।

ଯୀଶୁ ହେଉଛନ୍ତି ବାକ୍ୟ, ଏବଂ ଏହିପରି ତାଙ୍କ ବାକ୍ୟର ଭିତରେ ଥିବା ନିୟମଗୁଡ଼ିକ ତାଙ୍କୁ ସ୍ୱୟଂ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ। ଏହି କାରଣରୁ ସିଷ୍ଟର୍ ହ୍ୱାଇଟ୍ ଲିପିବଦ୍ଧ କରିଛନ୍ତି ଯେ ଦଶ ଆଜ୍ଞା କ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କର ଚରିତ୍ରର ଏକ ପ୍ରତିଲିପି। ସେ ପ୍ରଥମ ଏବଂ ଶେଷ, ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ଏହି ରୂପରେ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରାଯାଆନ୍ତି, ସେଥିରେ ଏହା ଚିହ୍ନିତ ହୁଏ ଯେ କ୍ରୀଷ୍ଟ ସଦା କୌଣସି ବସ୍ତୁର ଆରମ୍ଭ ସହ ତାହାର ଶେଷକୁ ମଧ୍ୟ ଉଦାହରଣସ୍ୱରୂପ ପ୍ରକାଶ କରନ୍ତି। ବାକ୍ୟ ଭାବେ, ସେ "ସତ୍ୟ" ମଧ୍ୟ, ଏବଂ ସତ୍ୟ ହେଉଛି ଏକ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମୂଳକ ଢାଞ୍ଚା। ସେ ଯେତେବେଳେ ନିଜ ବାକ୍ୟକୁ ମୋହରାଙ୍କିତ କରନ୍ତି ଓ ମୋହର ଖୋଲନ୍ତି, ସେତେବେଳେ ସେ ଯିହୁଦା ଗୋତ୍ରର ସିଂହ। ସେ ସେହି କୋଣର ପଥର ମଧ୍ୟ, ଯାହା ଶିରୋପଥର

ହୋଇଉଠେ। କୋଣର ପଥର କେବଳ ତାଙ୍କୁ ଭିତ୍ତି ଭାବରେ, କିମ୍ବା ଇବ୍ରୀୟ ଶବ୍ଦ "ସତ୍ୟ"ର ପ୍ରଥମ ଅକ୍ଷର ଭାବରେ, ଏକ ଚିତ୍ରଣ ମାତ୍ର। ଶିରୋପଥର ହେଉଛି ମନ୍ଦିର ଉପରେ ସମାପନମୂଳକ ମୁକୁଟସ୍ୱରୂପ କାର୍ଯ୍ୟ, ଏବଂ ସତ୍ୟର ଢାଞ୍ଚା ସହ ସମରେଖିତ ହେଲେ, ଶିରୋପଥର କୋଣର ପଥରଠାରୁ ବାଇଶ ଗୁଣ ଅଧିକ ଶକ୍ତିଶାଳୀ। ଯେମାନେ ପ୍ରଭୁ ଭଲ ବୋଲି ଆସ୍ୱାଦନ କରିଛନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କର ଚକ୍ଷୁରେ ଯାହା ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟଜନକ, ସେହି ହେଉଛି—ସତ୍ୟର ଢାଞ୍ଚାର ସିଦ୍ଧାନ୍ତଗୁଡ଼ିକ କୋଣର ପଥର ଓ ଶିରୋପଥର ସହ ସମରେଖିତ ହୋଇ, ପିତରଙ୍କୁ ଦିଆଯାଇଥିବା ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବାଣୀମୂଳକ କୁଞ୍ଜିଗୁଡ଼ିକ ମଧ୍ୟରୁ ଗୋଟିଏକୁ ଚିହ୍ନିତ କରେ।

ଆଲ୍ଫା ପ୍ରଥମ ଅକ୍ଷର ଏକ, କିନ୍ତୁ ଓମେଗା ଶେଷ ଅକ୍ଷର ବାଇଶ। ମିଲରଙ୍କର ମଣିମୁକ୍ତା ସୂର୍ଯ୍ୟ ସଦୃଶ ଦ୍ୟୁତିମାନ, କିନ୍ତୁ ଯେତେବେଳେ ଧୂଳି ଝାଡୁଥିବା ମଣିଷ ମଣିମୁକ୍ତାଗୁଡ଼ିକୁ ଏକତ୍ର କଲେ, ସେଗୁଡ଼ିକ ଦଶଗୁଣ ଅଧିକ ଦ୍ୟୁତିମାନ ହେଲା। ଏହି ପରିଚୟ ଯେ ଗୋଟିଏ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବାଣୀମୂଳକ ରେଖାର ଶେଷ, ସେହି ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବାଣୀମୂଳକ ରେଖାମାନଙ୍କର ଆରମ୍ଭ ସମାନ, କିନ୍ତୁ ତାହାଠାରୁ ଅଧିକ ଶକ୍ତିଶାଳୀ, ସେହିଟା "ଅଦ୍ଭୁତ"। ଏହା ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କର ଚରିତ୍ରର ଗୋଟିଏ ଉପାଦାନ; ଏହା ପିତରଙ୍କୁ ଦିଆଯାଇଥିବା ସେହି ଚାବିମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଗୋଟିଏ, ଯାହା ଦ୍ୱାରା ଏକ ଶତ ଚୁଆଳିଶ ହଜାରଙ୍କୁ ବାନ୍ଧାଯାଏ।

ପେତ୍ରଙ୍କ "ଆତ୍ମିକ ଗୃହ" ହେଉଛି ୱିଲିଅମ୍ ମିଲରଙ୍କ ସ୍ୱପ୍ନର ପେଟିକା, ଏବଂ ମାଲାକିଙ୍କ ଦଶମାଂଶ ଓ ଅର୍ପଣମାନଙ୍କ ଭଣ୍ଡାରଗୃହ ମଧ୍ୟ ଅଟେ। ଯେତେବେଳେ ସ୍ୱର୍ଗର ଜାଣ୍ଟ୍ଲାମାନେ ଖୋଲାଯାଏ, ଏକ ଶ୍ରେଣୀକୁ କକ୍ଷରୁ ବାହାରେ ଛାଡ଼ି ଦିଆଯାଏ, ଏବଂ ଅନ୍ୟ ଶ୍ରେଣୀକୁ ସେହି ପେଟିକା ମଧ୍ୟରେ ନିକ୍ଷେପ କରାଯାଇ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ବିଜୟୀ କଳିସିଆର ଧଳା ସୂକ୍ଷ୍ମ ଶଣବସ୍ତ୍ରର ବର୍ଦ୍ଧମାନ ଦିଆଯାଏ।

> "ଗମ୍ଭୀରତାସହ ଏବଂ ସର୍ବସାମ୍ମୁଖିକ ଭାବେ ଯିହୂଦାର ଲୋକମାନେ ନିଜମାନଙ୍କୁ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ବ୍ୟବସ୍ଥା ପାଳନ କରିବା ପାଇଁ ଅଙ୍ଗୀକୃତ କରିଥିଲେ। କିନ୍ତୁ କିଛି ସମୟ ପାଇଁ ଏଜ୍ରା ଓ ନେହେମିୟାଙ୍କର ପ୍ରଭାବ ଅପସୃତ ହେବା ପରେ, ଅନେକେ ପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ଛାଡ଼ି ଦେଇଥିଲେ। ନେହେମିୟା ପର୍ସିଆକୁ ଫେରିଯାଇଥିଲେ। ତାଙ୍କର ଯିରୁଶାଲେମରୁ ଅନୁପସ୍ଥିତି ସମୟରେ, ଏମିତି ଅନର୍ଥଗୁଡ଼ିକ ଧୀରେ ଧୀରେ ପ୍ରବେଶ କଲା ଯାହା ଜାତିକୁ ବିକୃତ କରିଦେବାକୁ ଧମକ ଦେଉଥିଲା। ମୂର୍ତ୍ତିପୂଜକମାନେ କେବଳ ନଗରରେ ପ୍ରବେଶାଧିକାର ହାସଲ କରିନଥିଲେ, ବରଂ ସେମାନଙ୍କ ଉପସ୍ଥିତି ଦ୍ୱାରା ମନ୍ଦିରର ପରିସରକୁ ସୁଦ୍ଧା କଳୁଷିତ କରିଦେଇଥିଲେ। ଅନ୍ତର୍ବିବାହ ଦ୍ୱାରା ମହାଯାଜକ ଇଲିୟାଶିବ ଓ ଅମ୍ମୋନୀୟ ତୋବିୟା—ଇସ୍ରାଏଲର ତୀବ୍ର ଶତ୍ରୁ—ମଧ୍ୟରେ ଗୋଟିଏ ସାଖ୍ୟତା ସ୍ଥାପିତ ହୋଇଥିଲା। ଏହି ଅପବିତ୍ର ଜୋଟର ପରିଣାମସ୍ୱରୂପ, ଇଲିୟାଶିବ ତୋବିୟାଙ୍କୁ ମନ୍ଦିର ସହ ସମ୍ବନ୍ଧିତ ଗୋଟିଏ କକ୍ଷ ଦଖଲ କରିବାକୁ ଅନୁମତି ଦେଇଥିଲେ, ଯାହା ପୂର୍ବରୁ ଲୋକମାନଙ୍କର ଦଶମାଂଶ ଓ ଅର୍ପଣଗୁଡ଼ିକ ରଖିବା ପାଇଁ ଭଣ୍ଡାରକକ୍ଷ ଭାବେ ବ୍ୟବହୃତ ହୋଇଆସୁଥିଲା।"

> "ଇସ୍ରାଏଲ ପ୍ରତି ଅମ୍ମୋନୀୟମାନେ ଓ ମୋଆବୀୟମାନେ ଯେ କ୍ରୁରତା ଓ ବିଶ୍ୱାସଘାତକତା ପ୍ରଦର୍ଶନ କରିଥିଲେ, ସେହି କାରଣରୁ ପରମେଶ୍ୱର ମୋଶାଙ୍କ ମାଧ୍ୟମରେ ଘୋଷଣା କରିଥିଲେ ଯେ, ସେମାନେ ତାଙ୍କ ଲୋକମାନଙ୍କ ସଭାରୁ ସଦାକାଳ ପାଇଁ ବହିଷ୍କୃତ ହେବେ। ଦେଖନ୍ତୁ, ଦ୍ୱିତୀୟ ବିବରଣ 23:3–6। ଏହି ବାକ୍ୟର ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ ଅବହେଳାରେ, ମହାଯାଜକ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଗୃହର କକ୍ଷରେ ସଞ୍ଚିତ ନିବେଦନଗୁଡ଼ିକୁ ବାହାର କରିଦେଇଥିଲେ, ଯେଣେକି ଏହି ନିଷିଦ୍ଧ ଜାତିର ପ୍ରତିନିଧି ପାଇଁ ସେଠାରେ ସ୍ଥାନ କରାଯାଉ। ପରମେଶ୍ୱର ଓ ତାଙ୍କ ସତ୍ୟର ଏହି ଶତ୍ରୁଙ୍କୁ ଏପରି ଅନୁଗ୍ରହ ଦେଇବାଠାରୁ ଅଧିକ ଅବମାନନା ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ପ୍ରତି ଆଉ ପ୍ରଦର୍ଶିତ ହୋଇପାରୁନଥାନ୍ତା।"

> "ପର୍ସିଆରୁ ଫେରିଆସିବା ପରେ ନେହେମିୟା ଏହି ନିର୍ଲଜ୍ଜ ଅପବିତ୍ରତା ବିଷୟରେ ଜାଣିଲେ ଏବଂ ଅନୁପ୍ରବେଶକାରୀଙ୍କୁ ବାହାର କରିଦେବା ପାଇଁ ତୁରନ୍ତ ପଦକ୍ଷେପ ନିଲେ। 'ଏହା ମୋତେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଦୁଃଖିତ କଲା,' ସେ ଘୋଷଣା କରନ୍ତି; 'ଏହିକାରଣରୁ ମୁଁ ତୋବିୟାଙ୍କ ଘରସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ସମସ୍ତ ସାମଗ୍ରୀ ସେହି କକ୍ଷରୁ ବାହାରକୁ ଫିଙ୍ଗିଦେଲି। ପରେ ମୁଁ ଆଦେଶ ଦେଲି, ଏବଂ ସେମାନେ ସେହି କକ୍ଷଗୁଡ଼ିକୁ ଶୁଦ୍ଧ କଲେ; ଏବଂ ସେଠାକୁ ମୁଁ ପୁନର୍ବାର ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଗୃହର ପାତ୍ରଗୁଡ଼ିକୁ, ଭୋଜନ ନିବେଦନ ଓ ଧୂପ ସହିତ, ଆଣିରଖିଲି।'"

> "କେବଳ ମନ୍ଦିରଟି ଅପବିତ୍ର କରାଯାଇନଥିଲା, କିନ୍ତୁ ନିବେଦନଗୁଡ଼ିକୁ ମଧ୍ୟ ଅନୁଚିତ ଭାବେ ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇଥିଲା। ଏହାର ପରିଣାମରେ ଲୋକମାନଙ୍କର ଉଦାର ଦାନଶୀଳତା ନିରୁତ୍ସାହିତ ହୋଇପଡ଼ିଥିଲା। ସେମାନେ ନିଜମାନଙ୍କର ଉତ୍ସାହ ଓ ଉଦ୍ଦୀପନା ହରାଇଥିଲେ, ଏବଂ ନିଜମାନଙ୍କର ଦଶମାଂଶ ଦେବାରେ ଅନିଚ୍ଛୁକ

ହୋଇଯାଇଥିଲେ। ପ୍ର ଭୁଙ୍କ ଗୃହର ଭଣ୍ଡ ।ରଗୁଡ଼ିକ ଯଥେଷ୍ଟ ଭାବେ ପୂରଣ ହେଉନଥିଲା; ଗାୟକମାନଙ୍କ ମଧ ରୁ ଅନେକେ ଓ ମନ୍ଦ ି ର-ସେବାରେ ନିଯୁକ୍ତ ଅନ୍ୟ ମାନେ, ପର୍ଯ୍ୟ ।ପ୍ତ ସହାୟତା ନ ମିଳିବାରୁ, ଅନ୍ୟ ତ୍ର ଶ୍ର ମ କରିବା ପାଇଁ ଈଶ୍ୱ ରଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟ ଛାଡ଼ି ଯାଇଥିଲେ।"

"ନେହେମିୟ ଏହି ଦୁରୁପଯୋଗଗୁଡ଼ିକୁ ସୁଧାରିବା ପାଇଁ କାର୍ଯ୍ୟରେ ଲାଗିଗଲେ। ସେ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ଗୃହର ସେବାକାର୍ଯ୍ୟ ଛାଡ଼ି ଯାଇଥିବାମାନଙ୍କୁ ଏକତ୍ର କରି, 'ସେମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କର ସ୍ଥାନରେ ପୁନଃ ନିଯୁକ୍ତ କଲେ।' ଏହା ଲୋକମାନଙ୍କ ମନରେ ଆତ୍ମବିଶ୍ୱାସ ସୃଷ୍ଟି କଲା, ଏବଂ ସମଗ୍ର ଯିହୁଦା 'ଧାନ୍ୟ, ନବ ଦ୍ରାକ୍ଷାରସ ଓ ତେଲର ଦଶମାଂଶ' ଆଣିଲେ। ଯେମାନେ 'ବିଶ୍ୱାସଯୋଗ୍ୟ ବୋଲି ଗଣ୍ୟ ହୋଇଥିଲେ,' ସେମାନଙ୍କୁ 'ଭଣ୍ଡାରମାନଙ୍କ ଉପରେ ଭଣ୍ଡାରାଧକ୍ଷ' କରାଗଲା, 'ଏବଂ ସେମାନଙ୍କର କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ଥିଲା ସେମାନଙ୍କର ଭାଇମାନଙ୍କୁ ବଣ୍ଟନ କରିଦେବା।'" Prophets and Kings, 669, 670.

ନେହେମିୟା ଯେତେବେଳେ "ତୋବିୟାଙ୍କୁ ବାହାର କରିଦେଲେ," ସେ ସେହି ଏକେଇ ମନ୍ଦିରରୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଧନବିନିମୟକାରୀମାନଙ୍କୁ ବାହାର କରିଦେବେ ବୋଲି ପୂର୍ବଛାୟାରୂପେ ପ୍ରକାଶ କରୁଥିଲେ। ସେହା କେବଳ ମନ୍ଦିର ମାତ୍ର ନ ଥିଲା, ବରଂ ମନ୍ଦିରର ସେହି ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ କକ୍ଷ ଥିଲା ଯେଉଁଠାରେ ଦଶମାଂଶଗୁଡ଼ିକ ସଞ୍ଚୟ କରାଯାଉଥିଲା। ଫିଲାଦେଲଫୀୟ ଇଲିୟାକୀମ ଯେତେବେଳେ ଲାଓଦିକୀୟ ଶେବ୍ନାଙ୍କୁ ପରିବର୍ତ୍ତନ କଲେ, ଶେବ୍ନା ସେହି ଭଣ୍ଡାରୀ ଥିଲେ ଯିଏ ଦୂରସ୍ଥ କ୍ଷେତ୍ରକୁ ନିକ୍ଷିପ୍ତ ହୋଇଥିଲେ।

ସେନାବାହିନୀଙ୍କ ପ୍ରଭୁ ପରମେଶ୍ୱର ଏହିପରି କହନ୍ତି, ଯାଅ, ଏହି ଭଣ୍ଡାରାଧକ୍ଷଙ୍କ ପାଖକୁ, ଅର୍ଥାତ୍ ଗୃହର ଉପରେ ନିଯୁକ୍ତ ଶେବ୍ନାଙ୍କ ନିକଟକୁ ଯାଇ କହ, ତୋର ଏଠାରେ କ'ଣ ଅଛି? ଏବଂ ଏଠାରେ ତୋର କିଏ ଅଛି, ଯେ ତୁ ଏଠାରେ ନିଜ ପାଇଁ ଗୋଟିଏ ସମାଧି ଖୋଦାଇଛୁ, ଯେପରି କେହି ଉଚ୍ଚ ସ୍ଥାନରେ ନିଜ ପାଇଁ ସମାଧି ଖୋଦାଏ, ଏବଂ ଶିଳାରେ ନିଜ ପାଇଁ ଗୋଟିଏ ବାସସ୍ଥାନ କାଟି ତିଆରି କରେ? ଦେଖ, ପ୍ରଭୁ ତୁମକୁ ପ୍ରବଳ ନିର୍ବାସନରେ ବହି ନେଇଯିବେ, ଏବଂ ନିଶ୍ଚୟ ତୁମକୁ ଆବୃତ କରିଦେବେ। ସେ ନିଶ୍ଚୟ ତୁମକୁ ବଳପୂର୍ବକ ଘୁରାଇ ଗୋଟିଏ ବଡ଼ ଦେଶକୁ ଗେନ୍ଦୁ ପରି ଛାଡ଼ିଦେବେ; ସେଠି ତୁ ମରିଯିବୁ, ଏବଂ ସେଠି ତୋର ଗୌରବର ରଥଗୁଡ଼ିକ ତୋର ପ୍ରଭୁଙ୍କ ଗୃହର ଲଜ୍ଜା ହେବ। ଏବଂ ମୁଁ ତୁମକୁ ତୋର ପଦରୁ ହଟାଇଦେବି, ଏବଂ ସେ ତୁମକୁ ତୋର ସ୍ଥାନରୁ ତଳେ ଟାଣି ନେବ।

ସେହି ଦିନରେ ଏପରି ଘଟିବ, ଯେ ମୁଁ ହିଲ୍କୀୟାଙ୍କ ପୁତ୍ର, ମୋର ସେବକ ଏଲୀୟାକୀମକୁ ଡାକିବି; ଏବଂ ମୁଁ ତାଙ୍କୁ ତୁମର ପୋଶାକ ପିନ୍ଧାଇବି, ତୁମର କମରବନ୍ଧନୀରେ ତାଙ୍କୁ ଦୃଢ଼ କରିବି, ଏବଂ ତୁମର ଶାସନଭାର ତାହାଙ୍କ ହସ୍ତରେ ଅର୍ପଣ କରିବି; ତାହା ପରେ ସେ ଯିରୂଶାଲେମର ନିବାସୀମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଏବଂ ଯିହୁଦା-ଗୃହ ପାଇଁ ପିତାସ୍ୱରୂପ ହେବ। ଏବଂ ଦାଉଦ-ଗୃହର ଚାବିକୁ ମୁଁ ତାଙ୍କ କନ୍ଧରେ ରଖିବି; ତେଣୁ ସେ ଖୋଲିବ, ଏବଂ କେହି ବନ୍ଦ କରିବ ନାହିଁ; ଏବଂ ସେ ବନ୍ଦ କରିବ, ଏବଂ କେହି ଖୋଲିବ ନାହିଁ।

ଏବଂ ମୁଁ ତାହାଙ୍କୁ ଏକ ନିଶ୍ଚିତ ସ୍ଥାନରେ ଗାଡ଼ାଯାଇଥିବା କୀଳ ପରି ଦୃଢ଼ କରିବି; ଏବଂ ସେ ତାହାର ପିତାଙ୍କ ଗୃହ ପାଇଁ ଏକ ଗୌରବମୟ ସିଂହାସନ ହେବେ। ଏବଂ ସେମାନେ ତାହାଙ୍କ ଉପରେ ତାହାର ପିତାଙ୍କ ଗୃହର ସମସ୍ତ ଗୌରବ—ସନ୍ତାନ ଓ ବଂଶପରମ୍ପରା, ଅଳ୍ପ ପରିମାଣର ସମସ୍ତ ପାତ୍ର, ପ୍ୟାଲାର ପାତ୍ରଠାରୁ ଆରମ୍ଭ କରି ବଡ଼ ଘଡ଼ାର ସମସ୍ତ ପାତ୍ର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ—ତାହାଙ୍କ ଉପରେ ଝୁଲାଇବେ। ସେହି ଦିନରେ, ସେନାବାହିନୀଙ୍କ ସଦାପ୍ରଭୁ କହନ୍ତି, ଯେହି କୀଳ ନିଶ୍ଚିତ ସ୍ଥାନରେ ଗାଡ଼ାଯାଇଥିଲା, ସେହି କୀଳ କାଢ଼ି ଦିଆଯିବ, କାଟି ଫେଲାଯିବ, ଏବଂ ପଡ଼ିଯିବ; ଏବଂ ତାହାର ଉପରେ ଯେ ଭାର ଥିଲା, ତାହା ମଧ୍ୟ କାଟି ଦିଆଯିବ; କାରଣ ସଦାପ୍ରଭୁ ଏହା କହିଛନ୍ତି। ଯିଶାୟ 22:15–22।

ଯେ ଦିନ ମୂର୍ଖ ଲାଓଦିକୀୟ ଶେବ୍ନାକୁ ବାହାର କରାଯାଏ, ସେହି ଦିନ ଏଲିଆକୀମଙ୍କୁ ବିଜୟୀ କଲିସିଆର ଶାସନାଧିକାର ଦିଆଯାଏ। ଯେତେବେଳେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଏକ ଲକ୍ଷ ଚୁଆଳିଶ ହଜାରଙ୍କର ମନ୍ଦିରକୁ, ମୂଲ୍ୟବାନ ରତ୍ନଗୁଡ଼ିକୁ ଢାକି ରଖିଥିବା ଆବର୍ଜନାରୁ ଶୁଦ୍ଧ କରନ୍ତି, ସେ ସେହି ସମୟରେ ସ୍ପଷ୍ଟ କରନ୍ତି ଯେ ଶେବ୍ନାଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ସେ "ଢାକିବେ"। ସ୍ୱର୍ଗର ଜାନଲାଗୁଡ଼ିକ ଖୋଲିବା ପୂର୍ବରୁ ରତ୍ନଗୁଡ଼ିକ ଆବର୍ଜନାଦ୍ୱାରା ଆବୃତ ଥିଲା, ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ସେହି ଆବର୍ଜନାକୁ ବାହାର କରାଯାଏ, ତେବେ ସେହି ଆବର୍ଜନା ଲଜ୍ଜାଦ୍ୱାରା ଆବୃତ ହୁଏ। ୱିଲିଅମ୍ ମିଲରଙ୍କର ସ୍ୱପ୍ନ ଏକ ଲକ୍ଷ ଚୁଆଳିଶ ହଜାରଙ୍କର ସୀଲମୋହରକରଣକୁ ଚିହ୍ନିତ କରେ।

ସେହି ପେଟିକାଟି ହେଉଛି ମଲାଖୀଙ୍କର ଭଣ୍ଡାରଗୃହ, ପିତରଙ୍କର ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଗୃହ, ଏବଂ ସେହି ଏଲିୟାଙ୍କର ତମ୍ବୁ ଯାହା ପିତର ନିର୍ମାଣ କରିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରିଥିଲେ। ମାଟିର ବ୍ରଶ୍‌ଧାରୀ ମନୁଷ୍ୟଟି, ଯେତେବେଳେ ସେ ରତ୍ନଗୁଡ଼ିକୁ ସେହି ପେଟିକାରେ ପକାଇଦେଇଥାଏ, ସେତେବେଳେ ଏକ ଶତ ଚୁଆଳିଶ ହଜାରଙ୍କର ମୋହରାଙ୍କନକୁ ଚିତ୍ରିତ କରେ। ମଲାଖୀ ସେହି ପରୀକ୍ଷାକୁ ସ୍ପଷ୍ଟ କରନ୍ତି ଯାହା ପ୍ରମାଣ କରେ ଯେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କର ଲୋକମାନେ ସତ୍ୟ ସତ୍ୟରେ ତାଙ୍କ ପାଖକୁ ଫେରିଆସିଛନ୍ତି।

> ତାହାପରେ ଯେମାନେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ଭୟ କରୁଥିଲେ, ସେମାନେ ପରସ୍ପର ବାରମ୍ବାର କଥାବାର୍ତ୍ତା କଲେ; ଏବଂ ସଦାପ୍ରଭୁ କର୍ଣ୍ଣପାତ କରି ତାହା ଶୁଣିଲେ, ଏବଂ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ଭୟ କରୁଥିବା ଓ ତାଙ୍କ ନାମକୁ ଚିନ୍ତା କରୁଥିବା ଲୋକମାନଙ୍କ ପାଇଁ ତାଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଏକ ସ୍ମରଣ-ପୁସ୍ତକ ଲେଖାଗଲା। ସେନାବଳୀଙ୍କ ପ୍ରଭୁ ସଦାପ୍ରଭୁ କହନ୍ତି, ଯେ ଦିନ ମୁଁ ମୋର ରତ୍ନଗୁଡ଼ିକ ସଂଗ୍ରହ କରିବି, ସେହି ଦିନ ସେମାନେ ମୋର ହେବେ; ଏବଂ ଯେପରି ଜଣେ ମଣିଷ ନିଜ ସେବାକାରୀ ପୁଅକୁ କ୍ଷମା କରେ, ସେପରି ମୁଁ ସେମାନଙ୍କୁ କ୍ଷମା କରିବି। ତାହାପରେ ତୁମେ ଫେରିଆସି ଧାର୍ମିକ ଓ ଦୁଷ୍ଟଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ, ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ସେବା କରୁଥିବା ଓ ତାଙ୍କର ସେବା ନ କରୁଥିବା ଲୋକଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ପାର୍ଥକ୍ୟ ବୁଝିପାରିବ। ମଲାଖୀ ୩:୧୬–୧୮।

ଏହି ଅନୁଚ୍ଛେଦରେ "ଫେରିବା" ଏକ ମୁଖ୍ୟ ଶବ୍ଦ, କାରଣ ଈଶ୍ୱର ନିଜ ପ୍ରଜାଙ୍କୁ ତାଙ୍କ ନିକଟକୁ ଫେରିଆସିବା ପାଇଁ ଆହ୍ୱାନ କରୁଛନ୍ତି; କିନ୍ତୁ ସେ ଏହି ପ୍ରଜାଙ୍କୁ ଏହାରେ ମଧ୍ୟ ପରୀକ୍ଷା କରିବାକୁ ଆହ୍ୱାନ କରୁଛନ୍ତି, ଯେ ସେମାନେ ଦଶମାଂଶ ଓ ନିବେଦନଗୁଡ଼ିକୁ ଫେରାଇ ଆଣି ତାଙ୍କୁ ପରୀକ୍ଷା କରନ୍ତୁ; ଏବଂ ଏମିତି ଏକ ସମୟ ମଧ୍ୟ ଆସିବ ଯେତେବେଳେ ଧର୍ମିକମାନେ "ଫେରିବେ," ଏବଂ ଏହା କରିବାରେ ସେମାନେ ଜ୍ଞାନୀ ଓ ମୂର୍ଖଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ "ପାର୍ଥକ୍ୟ ବୁଝିବେ।" ଯେମାନେ ପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ଭୟ କରିଥିଲେ, ଏବଂ ଯେମାନେ ତାଙ୍କର ନାମ ଉପରେ ଚିନ୍ତନ କରିଥିଲେ, ସେମାନେ ହିଁ ଏକ ଶତ ଚଉଳିଶ ହଜାରଙ୍କର ପତାକା ହେବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ।

ପ୍ରଭୁଙ୍କ ଭୟ ପ୍ରଥମ ପରୀକ୍ଷା ଅଟେ; ଏହିପରି, ଯେତେବେଳେ ଷୋଳହତମ ପଦ କହେ, "ତେବେ" ଯେମାନେ ପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ଭୟ କରୁଥିଲେ, ସେଥିରେ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମୂଳକ ବର୍ଣ୍ଣନାର ପୂର୍ବପ୍ରସଙ୍ଗକୁ ସୂଚିତ କରାଯାଇଛି।

> ସଦାପ୍ରଭୁ କହୁଛନ୍ତି, ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର କଥାମାନେ ମୋର ବିରୋଧରେ କଠୋର ହୋଇଛି। ତଥାପି ତୁମେ କହୁଛ, ଆମେ ତୁମ ବିରୋଧରେ ଏତେ କଣ କହିଛୁ? ତୁମେ କହିଛ, ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ସେବା କରିବା ବ୍ୟର୍ଥ; ତାଙ୍କର ବିଧି ପାଳନ କରିବାରେ, ଏବଂ ସେନାବାହିନୀଙ୍କ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଶୋକାକୁଳ ଭାବେ ଚାଲିବାରେ ଆମର କ'ଣ ଲାଭ ହେଲା? ଏବେ ଆମେ ଅହଙ୍କାରୀମାନଙ୍କୁ ଧନ୍ୟ କହୁଛୁ; ହଁ, ଯେମାନେ ଦୁଷ୍ଟତା କରନ୍ତି ସେମାନେ ସ୍ଥାପିତ ହୋଇଛନ୍ତି; ହଁ, ଯେମାନେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ପରୀକ୍ଷା କରନ୍ତି ସେମାନେ ମଧ୍ୟ ରକ୍ଷା ପାଆନ୍ତି। ମାଲାଖୀ 3:13–15.

ମାଲାଖୀ କହନ୍ତି, "ଏବେ ଆମେ ଗର୍ବୀମାନଙ୍କୁ ସୁଖୀ ବୋଲି କହୁଛୁ।" ଏଫ୍ରାଇମର ମଦ୍ୟପମାନଙ୍କୁ "ଗର୍ବର ମୁକୁଟ" ବୋଲି କୁହାଯାଏ, ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ ଭାବିଲେ ଯେ ମୋଶି ଓ ଏଲୀୟ, ସେଇ ଦୁଇ ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବକ୍ତା ଯେମାନେ ସେମାନଙ୍କୁ ଯନ୍ତ୍ରଣା ଦେଇଥିଲେ, ମୃତ ହୋଇଯାଇଛନ୍ତି, ସେତେବେଳେ ସେମାନେ ଆନନ୍ଦିତ ହେଲେ। ସେମାନେ ଏତେ ଆନନ୍ଦିତ ହେଲେ ଯେ, ପରସ୍ପରଙ୍କୁ ଉପହାର ପଠାଇଲେ।

> ଏବଂ ସେମାନଙ୍କର ମୃତ ଦେହଗୁଡ଼ିକ ସେହି ମହାନଗରର ରାସ୍ତାରେ ପଡ଼ି ରହିବ, ଯାହାକୁ ଆତ୍ମିକ ଅର୍ଥରେ ସଦୋମ ଓ ମିଶର ବୋଲି କୁହାଯାଏ, ଯେଉଁଠାରେ ଆମ ପ୍ରଭୁ ମଧ୍ୟ କ୍ରୁଶବିଦ୍ଧ ହୋଇଥିଲେ। ଏବଂ ବିଭିନ୍ନ ଜନସମୂହ, ଗୋଷ୍ଠୀ, ଭାଷା ଓ ଜାତିମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଲୋକମାନେ ସେମାନଙ୍କର ମୃତ ଦେହଗୁଡ଼ିକୁ ସାଢ଼େ ତିନି ଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଦେଖିବେ, ଏବଂ ସେମାନଙ୍କର ମୃତ ଦେହଗୁଡ଼ିକୁ କବରରେ ରଖିବାକୁ ଦେବେ ନାହିଁ। ଏବଂ ପୃଥିବୀ ଉପରେ ବାସ କରୁଥିବାମାନେ ସେମାନଙ୍କ ବିଷୟରେ ଆନନ୍ଦ କରିବେ, ଉଲ୍ଲାସ କରିବେ, ଏବଂ ପରସ୍ପରଙ୍କୁ ଉପହାର ପଠାଇବେ; କାରଣ ଏହି ଦୁଇ ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବକ୍ତା ପୃଥିବୀ ଉପରେ ବାସ କରୁଥିବାମାନଙ୍କୁ ଯନ୍ତ୍ରଣା ଦେଇଥିଲେ। ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ ୧୧:୮–୧୦।

ଗର୍ବୀତମାନେ ୧୮ ଜୁଲାଇ, ୨୦୨୦ ରୁ ଆରମ୍ଭ କରି ୨୦୨୩ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସୁଖୀ ଅଛନ୍ତି। ୧୮ ଜୁଲାଇ, ୨୦୨୦ ରେ ବାର୍ତ୍ତା "ପ୍ରଭୁ" ବିରୋଧରେ "କଠୋର" ଥିଲା। ୧୮ ଜୁଲାଇ, ୨୦୨୦ ରେ ଆମେ ବୁଝି ପାରିନଥିଲୁ ଯେ ଆମେ ଦେବତାଙ୍କ ଓ ତାଙ୍କର ବାକ୍ୟ ବିରୋଧରେ କେତେ ଭୟଙ୍କର ଭାବରେ କହିଥିଲୁ। ନିରାଶ ହୋଇ ଆମେ ବିଳମ୍ବର ସମୟରେ ପ୍ରବେଶ

କଲୁ, ଯାହା "ଦେବଙ୍କ ସେବା କରିବା ଅର୍ଥହୀନ; ତାଙ୍କ ର ବିଧି ପାଳନ କରି ଆମର କ'ଣ ଲାଭ? ସେନାବାହିନୀଙ୍କ ପ୍ର ଭୁଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଶୋକାକୁଳ ଭାବେ ଚାଲିବାରୁ କ'ଣ ଲାଭ?" ଏହି ବିଳାପ ଦ୍ୱ ାରା ପ୍ର ତିନିଧିତ ହୋଇଛି। ଏହା ଯିରିମିୟଙ୍କ ବିଳାପ ସହ ସମାନାନ୍ତ ର, ଯେତେବେଳେ ସେ ପ୍ର ଥମ ନିରାଶାକୁ ଉଦାହରଣ ସହିତ ପ୍ର କାଶ କରନ୍ତ ି।

> ମୁଁ ଉପହାସକାରୀମାନଙ୍କ ସଭାରେ ବସି ନଥିଲି, ନାହିଁ କି ଆନନ୍ଦ କରିଥିଲି; ତୁମ ହାତର କାରଣରେ ମୁଁ ଏକାକୀ ବସିଥିଲି; କାରଣ ତୁମେ ମୋତେ କ୍ରୋଧଭାବରେ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ କରିଦେଇଥିଲ। ମୋର ବେଦନା କାହିଁକି ଚିରସ୍ଥାୟୀ, ଏବଂ ମୋର ଆଘାତ ଅନାରୋଗ୍ୟ, ଯାହା ସୁସ୍ଥ ହେବାକୁ ମନା କରେ? ତୁମେ କି ନିଶ୍ଚୟ ମୋ ପାଇଁ ଏକ ମିଥ୍ୟାବାଦୀ ପରି, ଏବଂ ଶୁଷ୍କ ହୋଇଯାଉଥିବା ଜଳସ୍ରୋତ ପରି ହେବ? ଯିରିମିୟ 15:17, 18.

୨୦୨୦ ଜୁଲାଇ ୧୮ ତାରିଖର ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀ ସହିତ ଆମର କଥାମାନେ କଠୋର ଥିଲା, ଏବଂ ସେତେବେଳେ ଆମେ ଜାଣୁ ନଥିଲୁ ଯେ ଆମେ କେତେ ଭୟଙ୍କର ଭାବରେ ବିଦ୍ରୋହ କରିଥିଲୁ। ସେହି ନିରାଶାର ସମୟରେ ବିଳମ୍ବର କାଳ ଚାଲୁ ଥିଲା, ଯେତେବେଳେ ଏକ ଶ୍ରେଣୀ ଶୋକ କରୁଥିଲା ଏବଂ ଅନ୍ୟ ଶ୍ରେଣୀ ଆନନ୍ଦ କରୁଥିଲା। ସେହି ପରିପ୍ରେକ୍ଷ୍ୟରେ ମଲାଖୀ ଏପରି କହେ:

> ତାହାପରେ ଯେମାନେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ଭୟ କରୁଥିଲେ ସେମାନେ ପରସ୍ପର ସହ ଅନେକଥର କଥାହେଲେ; ଏବଂ ସଦାପ୍ରଭୁ କର୍ଣ୍ଣପାତ କରି ତାହା ଶୁଣିଲେ, ଏବଂ ଯେମାନେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ଭୟ କରୁଥିଲେ ଓ ତାଙ୍କ ନାମକୁ ମନେ କରୁଥିଲେ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ତାଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଏକ ସ୍ମରଣ-ପୁସ୍ତକ ଲେଖାଗଲା। ସେନାବାହିନୀମାନଙ୍କର ସଦାପ୍ରଭୁ କହନ୍ତି, ଯେ ଦିନ ମୁଁ ମୋର ରତ୍ନସମ୍ଭାର ସଂଗ୍ରହ କରିବି, ସେ ଦିନ ସେମାନେ ମୋର ହେବେ; ଏବଂ ଯେପରି ଜଣେ ମଣିଷ ତାହାର ସେବାକାରୀ ନିଜ ପୁଅକୁ କୃପାପୂର୍ବକ ରକ୍ଷା କରେ, ସେପରି ମୁଁ ସେମାନଙ୍କୁ ରକ୍ଷା କରିବି।
>
> ତାହା ପରେ ତୁମେମାନେ ପୁଣି ଫେରି ଧାର୍ମିକ ଓ ଦୁଷ୍ଟଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ, ଏବଂ ଯିଏ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ସେବା କରେ ଓ ଯିଏ ତାହାଙ୍କ ସେବା କରେ ନାହିଁ, ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଭେଦ ବୁଝିବା। ମଲାଖି 3:16–18।

୨୦୨୪ ମସିହାରେ, ପ୍ରଭୁଭୟ ରୂପେ ପ୍ରତିନିଧିତ ମୂଳଭୂତ ପରୀକ୍ଷା ଆସିଲା। ସେହି ପରୀକ୍ଷାରେ ଦୁଇଟି ଶ୍ରେଣୀ ପ୍ରକାଶିତ ହେଲା, ଏବଂ ଏହି ଦୁଇ ଶ୍ରେଣୀକୁ ଗଠନ କରୁଥିବା ସମୂହ, ସାଢେ ତିନି ଦିନ ଧରି, ନିୟମିତ ଜୁମ୍ ସଭାମାନଙ୍କରେ ପରସ୍ପର ସହିତ ବାରମ୍ବାର କଥାହୁଏଥିଲେ। ପ୍ରଭୁ ସେମାନଙ୍କର ଆଲୋଚନା ଶୁଣିଲେ। ଯେ ଶ୍ରେଣୀ ପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ଭୟ କଲା, ସେମାନେ ତାଙ୍କର ନାମ ଉପରେ ମନନ କଲେ; ପାଲ୍ମୋନି, ଯିହୁଦା ଗୋଷ୍ଠୀର ସିଂହ, ଆଲ୍ଫା ଓ ଓମେଗା, ସତ୍ୟ, ବାକ୍ୟ, ଅଦ୍ଭୁତ ଭାଷାବିଦ୍, କୋଣାଶିଳା ଓ ଶିରୋଶିଳା, ମେଷଶାବକ, ସ୍ୱର୍ଗୀୟ ମହାଯାଜକ, ମନ୍ଦିର, ଶିଳା। ଯେମାନେ ସେହି ପୁସ୍ତକରେ ପ୍ରବେଶ ପାଇଲେ, ସେମାନେ ମହିମାର ରାଜ୍ୟର ପତାକାକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରୁଥିବା ମୁକୁଟ ଉପରେ ରତ୍ନସ୍ୱରୂପ ହେବେ। ସେ ଯେତେବେଳେ ସେହି ରତ୍ନମାନଙ୍କୁ ସଜାଇ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ କରିବେ, ତେବେ ସେମାନେ ଫେରିବେ, ଏବଂ ଧର୍ମୀ ଓ ଦୁଷ୍ଟଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଭେଦ କରିବେ। ସେ ଯେତେବେଳେ ସେହି ରତ୍ନମାନଙ୍କୁ ରତ୍ନପେଟିକାରେ ରଖିବେ, ସେତେବେଳେ କିଏ ମୂର୍ଖ ଓ କିଏ ଜ୍ଞାନୀ, ତାହା ପ୍ରକାଶ ପାଇବ।

ମଲାଖୀ ଏହା ଲିପିବଦ୍ଧ କରନ୍ତି:

> ମୋ ପାଖକୁ ଫେରିଆସ, ଏବଂ ମୁଁ ତୁମମାନଙ୍କ ପାଖକୁ ଫେରିବି,
>
> କିନ୍ତୁ ତୁମେ କହିଲ, ଆମେ କେଉଁ ବିଷୟରେ ଫେରିବୁ?
>
> ସମସ୍ତ ଦଶମାଂଶ ଭଣ୍ଡାରଘରକୁ ଆଣ, ଯେପରି ମୋର ଗୃହରେ ଭୋଜନ ଥାଉ; ଏବଂ ଏହାଦ୍ୱାରା ଏବେ ମୋତେ ପରୀକ୍ଷା କର, ସେନାବାହିନୀମାନଙ୍କର ପ୍ରଭୁ କହୁଛନ୍ତି, ମୁଁ କି ତୁମମାନଙ୍କ ପାଇଁ ସ୍ୱର୍ଗର ଜାଲ୍ମାଗୁଡ଼ିକ ଖୋଲି ଦେଇ, ଏପରି ଆଶୀର୍ବାଦ ତୁମମାନଙ୍କ ଉପରେ ଢାଳିବି ନାହିଁ, ଯେ ତାହା ଗ୍ରହଣ କରିବା ପାଇଁ ପର୍ଯ୍ୟାପ୍ତ ସ୍ଥାନ ରହିବ ନାହିଁ।

ଭଣ୍ଡ ାର ହେଉଛି ରତ୍ନ ପେଟିକା, ଏବଂ ଦଶମାଂଶଗୁଡ଼ିକ ହେଉଛନ୍ତ ି ଜ୍ଞ ାନୀ କୁମାରୀମାନେ। ଭଣ୍ଡ ାର ହେଉଛି ଈଶ୍ୱ ରଙ୍କ ବଚନ, ଯାହାକି ସତ୍ୟ ର ଏକ ନୂତନ ଗଠନରେ ସ୍ଥ ାପିତ କରାଯାଇଛି। ଯେ ରତ୍ନ ଗୁଡ଼ିକ ସେହି ରତ୍ନ ପେଟିକାରେ ରଖାଯାଏ, ସେଗୁଡ଼ିକ ହେଉଛି ମଧ୍ୟ ରାତ୍ର ୀର ଆଓ ର୍ନାଦର ବାଓ ର୍। ସହ ସମ୍ ବନ୍ଧ ିତ ସତ୍ୟ ଗୁଡ଼ିକ। ନେହେମିୟାଙ୍କ

ଶୁଦ୍ଧ ିକରଣରେ ଯେପରି ଚିହ୍ନ ଟ କରାଯାଇଛି, ଦଶମାଂଶଗୁଡ଼ିକୁ ମନ୍ଦ ିରର ଏକ ନିର୍ଦ୍ଦ ିଷ୍ଟ କକ୍ଷ ରେ ରଖାଯାଉଥିଲା। ରତ୍ନ ପେଟିକା ଏବଂ ଭଣ୍ଡ ାର, କିମ୍ବା ପେତ୍ର ସଙ୍କ ଆଧ ାତ୍ମ ିକ ଗୃହ, ଈଶ୍ୱ ରଙ୍କ ମନ୍ଦ ିରକୁ ପ୍ର ତିନିଧିତ୍ୱ କରେ; ଏବଂ ରତ୍ନ ପ୍ର
ସେହି ମାନବୀୟ ମନ୍ଦ ିରମାନଙ୍କ ୁ ପ୍ର ତିନିଧିତ୍ୱ କରେ, ଯେମାନେ ସର୍ବୋଚ୍ଚ ଙ୍କ ଗୁପ୍ତ ସ୍ଥ ାନରେ ଦୈବତ୍ୱ ସହ ଯୁକ୍ତ ହୋଇଛନ୍ତି
ମାନବୀୟ ଦୂତମାନଙ୍କ ୁ ଦିବ୍ୟ ବାର୍ତ୍ତ ାରୁ ପୃଥକ କରାଯାଇପାରେ ନାହିଁ। ରତ୍ନ ଗୁଡ଼ିକ ଏକାଧାରେ ଈଶ୍ୱ ରଙ୍କ ଦୂତମାନେ, ଏବଂ ସେମାନେ ଘୋଷଣା କରୁଥିବା ବାର୍ତ୍ତ ା ମଧ ଅଟନ୍ତ ି। ପ୍ରେ ରଣା ପ୍ର ାୟତଃ ବାର୍ତ୍ତ ା ଏବଂ ବାର୍ତ୍ତ ାବାହକଙ୍କ ୁ ସଂଯୁକ୍ତ ଭାବରେ ଚିହ୍ନ ଟ କରେ।

> "ଈଶ୍ୱର ଯେପରି ପ୍ରାଚୀନ ଇସ୍ରାଏଲକୁ ଆହ୍ୱାନ କରିଥିଲେ, ସେହିପରି ଏହି ଦିନରେ ସେ ନିଜ ମଣ୍ଡଳୀକୁ ପୃଥିବୀରେ ଏକ ଆଲୋକରୂପେ ଦଣ୍ଡାୟମାନ ହେବା ପାଇଁ ଆହ୍ୱାନ କରିଛନ୍ତି। ସତ୍ୟର ଶକ୍ତିଶାଳୀ ଛେଦକ ଦ୍ୱାରା—ପ୍ରଥମ, ଦ୍ୱିତୀୟ ଓ ତୃତୀୟ ସ୍ୱର୍ଗଦୂତଙ୍କର ସନ୍ଦେଶମାନଙ୍କ ମାଧ୍ୟମରେ—ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ମଣ୍ଡଳୀମାନଙ୍କଠାରୁ ଓ ଜଗତଠାରୁ ପୃଥକ୍ କରି, ନିଜ ସହ ଏକ ପବିତ୍ର ସନ୍ନିକଟତାରେ ଆଣିଛନ୍ତି। ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ନିଜ ବ୍ୟବସ୍ଥାର ନ୍ୟସ୍ତଧାରୀ କରିଛନ୍ତି ଏବଂ ଏହି ସମୟ ପାଇଁ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀର ମହାନ ସତ୍ୟଗୁଡ଼ିକ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ନ୍ୟସ୍ତ କରିଛନ୍ତି। ପ୍ରାଚୀନ ଇସ୍ରାଏଲଙ୍କ ପାଖରେ ନ୍ୟସ୍ତ ପବିତ୍ର ଈଶ୍ୱରବାଣୀମାନଙ୍କ ପରି, ଏଗୁଡ଼ିକ ମଧ୍ୟ ଜଗତକୁ ଜଣାଇବା ପାଇଁ ଦିଆଯାଇଥିବା ଏକ ପବିତ୍ର ନିବେଶ। ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ 14 ଅଧ୍ୟାୟର ତିନି ସ୍ୱର୍ଗଦୂତ ସେହି ଲୋକମାନଙ୍କୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରନ୍ତି, ଯେମାନେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କର ସନ୍ଦେଶମାନଙ୍କର ଆଲୋକକୁ ଗ୍ରହଣ କରନ୍ତି ଏବଂ ପୃଥିବୀର ସମସ୍ତ ଦିଗନ୍ତରେ ସତର୍କବାଣୀ ପ୍ରଚାର କରିବା ପାଇଁ ତାଙ୍କର କର୍ମକର୍ତ୍ତା ଭାବେ ବାହାରି ପଡ଼ନ୍ତି। ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ନିଜ ଅନୁଯାୟୀମାନଙ୍କୁ ଘୋଷଣା କରନ୍ତି: 'ତୁମେମାନେ ଜଗତର ଆଲୋକ।' ଯେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ପ୍ରାଣ ଯୀଶୁଙ୍କୁ ଗ୍ରହଣ କରେ, ସେହି ପ୍ରତ୍ୟେକଙ୍କୁ କାଲଭରୀର କ୍ରୁଶ ଏହି କଥା କହେ: 'ପ୍ରାଣର ମୂଲ୍ୟକୁ ଦେଖ: "ତୁମେମାନେ ସମସ୍ତ ଜଗତକୁ ଯାଇ, ସମସ୍ତ ସୃଷ୍ଟି ପାଖରେ ସୁସମାଚାର ପ୍ରଚାର କର।"' ଏହି କାର୍ଯ୍ୟକୁ ବାଧା ଦେବା ପାଇଁ କୌଣସି କଥାକୁ ଅନୁମତି ଦିଆଯିବ ନାହିଁ। ସମୟ ପାଇଁ ଏହାହିଁ ସର୍ବପ୍ରଧାନ କାର୍ଯ୍ୟ; ଏହାର ପ୍ରସାର ଅନନ୍ତକାଳ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପହଞ୍ଚିବାକୁ ଥିବା ଉଚିତ। ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କ ପ୍ରାଣ ପାଇଁ ଯୀଶୁ ଯେ ପ୍ରେମ ତାଙ୍କର ମୁକ୍ତି ପାଇଁ କରିଥିବା ବଳିଦାନରେ ପ୍ରକାଶ କରିଥିଲେ, ସେହି ପ୍ରେମ ତାଙ୍କର ସମସ୍ତ ଅନୁଗାମୀଙ୍କୁ ପ୍ରେରିତ କରିବ।" Testimonies, volume 5, 455.

ଆମେ ପରବର୍ତ୍ତୀ ଲେଖାରେ ଏହି ଧାରଣାଗୁଡ଼ିକୁ ଏକତ୍ର କରିବା ଆରମ୍ଭ କରିବୁ।

> "ମୋର ଜୀବନର ଶେଷ ପଚାଶ ବର୍ଷ ଅବଧିରେ, ମୁଁ ଏକ ଅନୁଭବ ଲାଭ କରିବା ପାଇଁ ମୂଲ୍ୟବାନ ସୁଯୋଗ ପାଇଛି। ପ୍ରଥମ, ଦ୍ୱିତୀୟ ଏବଂ ତୃତୀୟ ସ୍ୱର୍ଗଦୂତଙ୍କ ସନ୍ଦେଶମାନଙ୍କରେ ମୋର ଅନୁଭବ ରହିଛି। ସ୍ୱର୍ଗଦୂତମାନଙ୍କୁ ଆକାଶମଣ୍ଡଳର ମଧ୍ୟଭାଗରେ ଉଡ଼ୁଥିବାବେଳେ, ଜଗତକୁ ଏକ ସଚେତନତାର ସନ୍ଦେଶ ଘୋଷଣା କରୁଥିବାବେଳେ, ଏବଂ ପୃଥିବୀର ଇତିହାସର ଶେଷ ଦିନଗୁଡ଼ିକରେ ବାସ କରୁଥିବା ଲୋକମାନଙ୍କ ଉପରେ ସିଧାସଳଖ ପ୍ରଭାବ ପକାଉଥିବାବେଳେ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରାଯାଇଛି। କେହି ଏହି ସ୍ୱର୍ଗଦୂତମାନଙ୍କର ସ୍ୱର ଶୁଣନ୍ତି ନାହିଁ, କାରଣ ସେମାନେ ସ୍ୱର୍ଗୀୟ ବ୍ରହ୍ମାଣ୍ଡ ସହ ସମନ୍ୱୟରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଥିବା ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରିବା ପାଇଁ ଏକ ପ୍ରତୀକ। ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଆତ୍ମାଦ୍ୱାରା ଆଲୋକିତ ଏବଂ ସତ୍ୟଦ୍ୱାରା ପବିତ୍ରୀକୃତ ପୁରୁଷ ଓ ସ୍ତ୍ରୀମାନେ, ଏହି ତିନିଟି ସନ୍ଦେଶକୁ ସେମାନଙ୍କର କ୍ରମାନୁସାରେ ଘୋଷଣା କରନ୍ତି।"

> "ଏହି ଗମ୍ଭୀର କାର୍ଯ୍ୟରେ ମୁଁ ଏକ ଭୂମିକା ପାଳନ କରିଛି। ମୋର ପ୍ରାୟ ସମସ୍ତ ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟ ଅନୁଭବ ଏହା ସହ ଅନ୍ତର୍ଗୁଠିତ ହୋଇଅଛି। ବର୍ତ୍ତମାନ ଜୀବିତ ଥିବା କେହି କେହି ଏମିତି ଅଛନ୍ତି, ଯାହାଙ୍କର ଅନୁଭବ ମୋର ଅନୁଭବ ସଦୃଶ। ସେମାନେ ଏହି ସମୟ ପାଇଁ ଉନ୍ମୋଚିତ ହେଉଥିବା ସତ୍ୟକୁ ଚିହ୍ନିଛନ୍ତି; ସେମାନେ ମହାନ ନେତା, ପ୍ରଭୁଙ୍କ ସେନାବାହିନୀର ସେନାପତିଙ୍କ ସହ ପଦେ ପଦେ ଅଗ୍ରସର ହୋଇଛନ୍ତି।"

> "ଏହି ସନ୍ଦେ ଶଗୁଡ଼ିକର ଘୋଷଣାରେ, ଭବିଷ୍ୟ ଦ୍ୱ ାଣୀର ପ୍ର ତ୍ୟେ କ ବିଶେଷ ନିର୍ଦ୍ଦେ ଶ ପୂରଣ ହୋଇଛି। ଯେମାନେ ଏହି ସନ୍ଦେ ଶଗୁଡ଼ିକ ଘୋଷଣା କରିବାରେ ଏକ ଭୂମିକା ପାଳନ କରିବାର ବିଶେଷ ସୁଯୋଗ ପାଇଥିଲେ, ସେମାନେ ଏମିତି ଏକ ଅନୁଭବ ଲାଭ କରିଛନ୍ତ ି, ଯାହା ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ସର୍ବୋଚ୍ଚ ମୂଲ୍ୟ ର; ଏବଂ ଏବେ, ଯେତେବେଳେ ଆମେ ଏହି ଶେଷ ଦିନମାନଙ୍କ ର ବିପଦମଧ ରେ ଅଛୁ, ଯେତେବେଳେ ପ୍ର ତ୍ୟେ କ ପାର୍ଶ୍ୱ ରୁ ଏମିତି କଣ୍ଠ ସ୍ୱ ର ଶୁଣିବାକୁ ମିଳିବ—'ଏଠାରେ ଖ୍ରୀ ଷ୍ଟ ଅଛନ୍ତ ି,' 'ଏଠାରେ ସତ୍ୟ ଅଛି'; ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ଅନେକଙ୍କ ର ଭାର ଏହା ହେବ ଯେ, ଆମର ବିଶ୍ୱ ାସର ସେହି ଭିତ୍ତ ିକୁ ଅସ୍ଥ ିର କରିଦିଅନ୍ତୁ , ଯାହା ଆମକୁ ମଣ୍ଡ ଳୀଗୁଡ଼ିକରୁ ଏବଂ ଜଗତରୁ ବାହାର କରି ଜଗତରେ ଏକ ବିଶିଷ୍ଟ ଜନସମୁଦାୟ ଭାବେ ଦଣ୍ଡ ାୟମାନ କରାଇଛି, ସେତେବେଳେ ଯୋହନଙ୍କ ପରି ଆମର

ସାକ୍ଷ ୫ ଏପରି ପ୍ର କାଶିତ ହେବ:"

"'ଆରମ୍ଭରୁ ଯାହା ଥିଲା, ଯାହାକୁ ଆମେ ଶୁଣିଛୁ, ଯାହାକୁ ଆମ ଚକ୍ଷୁଦ୍ୱାରା ଦେଖିଛୁ, ଯାହାକୁ ଆମେ ନିରୀକ୍ଷଣ କରିଛୁ, ଏବଂ ଜୀବନର ବାକ୍ୟ ବିଷୟରେ ଯାହାକୁ ଆମ ହସ୍ତଗୁଡ଼ିକ ସ୍ପର୍ଶ କରିଛି;... ଯାହାକୁ ଆମେ ଦେଖିଛୁ ଓ ଶୁଣିଛୁ, ତାହାହିଁ ଆମେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଘୋଷଣା କରୁଛୁ, ଯେପରି ତୁମେମାନେ ମଧ୍ୟ ଆମ ସହିତ ସହଭାଗିତା ପାଇପାରିବ।'"

"ମୁଁ ଜୀବନର ବାକ୍ୟ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଯାହା ଦେଖିଛି, ଯାହା ଶୁଣିଛି, ଏବଂ ଯାହାକୁ ମୋର ହାତ ସ୍ପର୍ଶ କରିଛି, ସେହି ସବୁ ବିଷୟରେ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦେଉଛି। ଏବଂ ଏହି ସାକ୍ଷ୍ୟ ପିତା ଓ ପୁତ୍ରଙ୍କର ବୋଲି ମୁଁ ଜାଣେ। ଆମେ ଦେଖିଛୁ ଏବଂ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦେଉଛୁ ଯେ, ପବିତ୍ର ଆତ୍ମାଙ୍କର ଶକ୍ତି ସତ୍ୟର ପ୍ରତିପାଦନ ସହିତ ସହଚର ହୋଇଆସିଛି, ଲେଖନୀ ଓ କଣ୍ଠସ୍ୱର ଦ୍ୱାରା ସଚେତନ କରିଛି, ଏବଂ ସନ୍ଦେଶଗୁଡ଼ିକୁ ସେମାନଙ୍କ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ କ୍ରମରେ ଦେଇଆସିଛି। ଏହି କାର୍ଯ୍ୟକୁ ଅସ୍ୱୀକାର କରିବା ଅର୍ଥ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମାଙ୍କୁ ଅସ୍ୱୀକାର କରିବା ହେବ, ଏବଂ ଏହା ଆମକୁ ସେହି ଦଳରେ ସ୍ଥାନ ଦେବ ଯେଉଁମାନେ ବିଶ୍ୱାସରୁ ବିଚ୍ୟୁତ ହୋଇ, ଭ୍ରମକାରୀ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କ ପ୍ରତି କର୍ଣ୍ଣପାତ କରିଛନ୍ତି।"

"ଶତ୍ରୁ ଅତୀତର ସନ୍ଦେଶମାନଙ୍କରେ ନିହିତ ଆମ ବିଶ୍ୱାସର ସ୍ତମ୍ଭଗୁଡ଼ିକ ପ୍ରତି ବିଶ୍ୱାସୀମାନଙ୍କର ନିଶ୍ଚୟତାକୁ ଉପଡ଼ିଦେବା ପାଇଁ ସବୁକିଛି କାର୍ଯ୍ୟରତ କରିବ, ଯେ ସନ୍ଦେଶମାନେ ଆମକୁ ଅନନ୍ତ ସତ୍ୟର ଉନ୍ନତ ମଞ୍ଚ ଉପରେ ସ୍ଥାପିତ କରିଛନ୍ତି, ଏବଂ ଯେମାନେ କାର୍ଯ୍ୟକୁ ସ୍ଥାପନ କରି ତାହାକୁ ସ୍ୱଭାବ ଦେଇଛନ୍ତି। ଇସ୍ରାଏଲଙ୍କର ପ୍ରଭୁ ପରମେଶ୍ୱର ନିଜ ପ୍ରଜାଙ୍କୁ ନେତୃତ୍ୱ କରିଆସିଛନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ସ୍ୱର୍ଗୀୟ ଉତ୍ପତ୍ତିର ସତ୍ୟକୁ ଉନ୍ମୋଚନ କରି। ତାଙ୍କର କଣ୍ଠସ୍ୱର ଶୁଣାଯାଇଛି, ଏବଂ ଏବେ ମଧ୍ୟ ଶୁଣାଯାଉଛି, କହୁଛି, ଶକ୍ତିରୁ ଶକ୍ତିକୁ, ଅନୁଗ୍ରହରୁ ଅନୁଗ୍ରହକୁ, ମହିମାରୁ ମହିମାକୁ ଅଗ୍ରସର ହୁଅ। କାର୍ଯ୍ୟ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ହେଉଛି ଏବଂ ବିସ୍ତାରିତ ହେଉଛି, କାରଣ ଇସ୍ରାଏଲଙ୍କର ପ୍ରଭୁ ପରମେଶ୍ୱର ହିଁ ତାଙ୍କ ପ୍ରଜାଙ୍କର ପ୍ରତିରକ୍ଷା ଅଟନ୍ତି।"

"ଯେମାନେ ସତ୍ୟକୁ କେବଳ ସିଦ୍ଧାନ୍ତଗତ ଭାବରେ, ମାନେ ଆଙ୍ଗୁଠିର ଆଗରେ ଧରିରଖିଛନ୍ତି, ଯେମାନେ ଏହାର ସିଦ୍ଧାନ୍ତମାନଙ୍କୁ ଆତ୍ମାର ଅନ୍ତଃପବିତ୍ର ସ୍ଥାନକୁ ଆଣିନାହାନ୍ତି, ବରଂ ଜୀବନ୍ତ ସତ୍ୟକୁ ବାହ୍ୟ ପ୍ରାଙ୍ଗଣରେ ରଖିଛନ୍ତି, ସେମାନେ ଏହି ଜନସମୁଦାୟର ଅତୀତ ଇତିହାସରେ କିଛିମାତ୍ର ପବିତ୍ରତା ଦେଖିବେ ନାହିଁ—ସେହି ଇତିହାସ, ଯାହା ସେମାନଙ୍କୁ ସେମାନେ ଯେପରି ଅଛନ୍ତି ସେପରି କରିଛି, ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ ଜଗତରେ ଗମ୍ଭୀର, ଦୃଢସଙ୍କଳ୍ପ, ମିଶନରୀ କର୍ମୀମାନେ ଭାବରେ ସ୍ଥାପିତ କରିଛି।

"ଏହି ସମୟ ପାଇଁ ସତ୍ୟ ଅତ୍ୟନ୍ତ ମୂଲ୍ୟବାନ; କିନ୍ତୁ ଯେମାନଙ୍କର ହୃଦୟ ଶିଳା ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଯୀଶୁଙ୍କ ଉପରେ ପତିତ ହୋଇ ଭଙ୍ଗିତ ହୋଇନାହିଁ, ସେମାନେ ସତ୍ୟ କ'ଣ ତାହା ଦେଖିବେ ନାହିଁ ଏବଂ ବୁଝିବେ ନାହିଁ। ସେମାନେ ନିଜ ଧାରଣାକୁ ଯାହା ସୁଖକର ଲାଗେ, ତାହାକୁ ଗ୍ରହଣ କରିବେ, ଏବଂ ଯେ ଭିତ୍ତି ସ୍ଥାପିତ ହୋଇଛି, ତାହାଠାରୁ ଭିନ୍ନ ଆଉ ଗୋଟିଏ ଭିତ୍ତି ଗଢ଼ିବାକୁ ଆରମ୍ଭ କରିବେ। ସେମାନେ ନିଜ ଅହଂକାର ଓ ଆତ୍ମମର୍ଯ୍ୟାଦାକୁ ପୋଷଣ କରିବେ, ଏହା ଭାବି ଯେ ସେମାନେ ଆମର ବିଶ୍ୱାସର ସ୍ତମ୍ଭଗୁଡ଼ିକୁ ଅପସାରଣ କରି, ସେମାନେ ନିଜେ ରଚିଥିବା ସ୍ତମ୍ଭଦ୍ୱାରା ସେଗୁଡ଼ିକୁ ପ୍ରତିସ୍ଥାପିତ କରିବାରେ ସକ୍ଷମ।"

"ଯେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କାଳ ରହିବ, ସେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏହା ଅବିରତ ଚାଲିଥିବ। ଯିଏ ବାଇବେଲର ଏକ ସନ୍ନିକଟ ଅଧ୍ୟୟନକାରୀ ହୋଇଛି, ସେ ପୃଥିବୀର ଇତିହାସର ଶେଷ ଦୃଶ୍ୟମାନ ସମୟରେ ବାସ କରୁଥିବା ଲୋକମାନଙ୍କର ଗମ୍ଭୀର ସ୍ଥିତିକୁ ଦେଖିବ ଓ ବୁଝିବ। ସେମାନେ ନିଜ ଅସମର୍ଥତା ଓ ଦୁର୍ବଳତାକୁ ଅନୁଭବ କରିବେ, ଏବଂ କେବଳ ଭକ୍ତିର ଏକ ଆକୃତି ନୁହେଁ, ବରଂ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ସହ ଜୀବନ୍ତ ସମ୍ପର୍କ ରଖିବାକୁ ନିଜମାନଙ୍କର ପ୍ରଥମ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ କରିବେ। ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ସେମାନଙ୍କ ମନମଧ୍ୟରେ ଗଠିତ ହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ—ମହିମାର ଆଶା—ସେମାନେ ବିଶ୍ରାମ କରିବାକୁ ସାହସ କରିବେ ନାହିଁ। ସ୍ୱୟଂ ମରିଯିବ; ଅହଂକାର ଆତ୍ମାରୁ ନିଷ୍କାସିତ ହେବ, ଏବଂ ସେମାନେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କର ନମ୍ରତା ଓ କୋମଳତାକୁ ଧାରଣ କରିବେ।" Notebook Leaflets, 60, 61.